

The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: ÁR ÞRENNUNNAR – 3. ÞÁTTUR

Nú er komið að því að fara yfir möppurnar og ákveða hverjir af nýju umboðssölunum fá stöðuhækkun. Á meðan allir þjóta til að grípa möppur tek ég aðeins fjórar og byrja að lesa.

Það var ekki mikið í þeim – frekar hversdagsleg dagbók en raunveruleg meðmæli. En þetta var Ítalía, og það var í lagi.

Ég staldraði við nokkrar sögur sem vert er að segja.

Sá fyrsti var herra Carta, sem sagðist hafa umboð frá fyrirtæki sem framleiddi klósettpappír og hafði fundið upp nýja leið til að selja hann. Hann gekk inn til viðskiptavina sem voru þegar tryggir leiðandi vörumerkjum, og þegar röðin kom að honum flutti hann setninguna: það er auðvelt að selja klósettpappír – maður þarf bara að vita hvar rassinn er og hvar klósettið er.

Svo sagði hann: þetta er rassinn, þetta er klósettið, tekurðu pappírinn? Allir hlógu.

Ég var tekinn í bólinu. Ég varð að veita honum stöðuhækkun, við hlátur allra.

Næstur kom herra Prinzi Giovanni, sem hafði selt – af vörubíl – heimagerðan klór, bruggaðan í á nálægt Cosenza með tengdaföður sínum, án leyfis, án nokkurra reglna. Hann fyllti tanka af árvatni, bætti við leysiefni, og það var varan. Svo gekk hann inn í matvöruverslanir í jakkafötum og með bindi til að virka trúverðugur og tilkynnti:

Góðan daginn, frú, ég er PRINZVANNI frá PRINZVANNI & COMPANY, fjölþjóðafyrirtæki sem selur NATRÍUMHÝPÓKLÓRÍT um allan heim á frábæru verði – má ég skilja eftir prufu?

Skelkaður kaupmaðurinn spurði: afsakið, hvaða vara er þetta?

Og hann svaraði: KLÓR.

Hann fékk líka stöðuhækkun.

Þrjátíu og þrjú ár eru liðin, og ég velti enn fyrir mér hversu góðir þessir tveir sölumenn hafi í raun verið – sérstaklega sá seinni, sem einhvern veginn vann líka hylli móður minnar, frú Gillette.

Ferdinando